

Dosar nr.

ROMÂNIA
TRIBUNALUL COVASNA
SECȚIA CIVILĂ

SENTINȚA CIVILĂ Nr.

Ședința publică din

Președinte:

Grefier:

Pe rol fiind pronunțarea asupra acțiunii în contencios administrativ și fiscal formulată de reclamanta SC SRL prin reprezentant legal împotriva pârâtei Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală a Finanțelor Publice Covasna, având ca obiect anularea deciziei nr. 2008.

La apelul nominal, făcut în ședința publică de astăzi, se constată lipsa părților.

Procedura legal îndeplinită.

Dezbaterile în cauza de față au avut loc în ședința publică din când părțile prezente au pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din aceea zi, care face parte integrantă din prezenta sentință, iar instanța, în vederea deliberării, a amânat pronunțarea pentru data de

TRIBUNALUL

Asupra acțiunii de față:

Prin acțiunea înregistrată în dosarul nr. , reclamanta SC SRL, cu sediul în , str. jud.Covasna a chemat în judecată Direcția Generală a Finanțelor Publice Covasna, cu sediul în Sf.Gheorghe, str.Bem Jozef, nr.9, jud.Covasna solicitând instanței anularea Deciziei nr.

În motivarea acțiunii reclamanta a arătat că a încheiat la un contract de leasing pe care l-a reziliat la data de

Prin decizia de regularizare emisă de organele de control vamal a fost obligată la plata sumei de lei TVA și majorări de întârziere aferente de lei.

Reclamanta susține că decizia emisă este nelegală deoarece actele normative invocate în emiterea deciziei nu sunt aplicabile situației concrete.

Prin întâmpinarea formulată, pârâta a solicitat respingerea acțiunii pentru motivele detaliate în întâmpinare, susținând că în cauză obligația de plată a fost stabilită în mod legal conform OMF nr.500/2007, prevederilor Regulamentului CEE nr.2913/1992, OMF nr.1503/2007 și Legii nr.86/2006.

Examinând actele și lucrările dosarului instanța reține în fapt următoarele:

La data de , reclamanta SC SRL în calitate de utilizator a încheiat un contract de leasing cu societatea SRL SRL în calitate de utilizator a având ca obiect un autocamion marca , nr.identificare , nr.motor , an fabricație 2000 (f.9). Contractul de leasing a fost reziliat de comun acord conform "actului de reziliere" nr.

Prin procesul-verbal de control nr. , DIRECȚIA JUDEȚEANĂ DE ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE Covasna a stabilit că autoverhiculul cu datele de identificare menționate a fost pus în liberă circulație pentru titularul de operațiune (importator) Sc SRL.

Anterior acest bun a făcut obiectul contractului de leasing extern nr. cu termen inițial de încheiere la

Pentru această operațiune au fost depuse mai multe cereri de prelungire, ultimul fiind la

Bunul a fost pus în liberă circulație cu garantarea drepturilor vamale, constând în cuantum de ron. Pentru acest import a fost solicitată restituirea sumei reprezentând TVA, conform Ordinului nr.500/03.04.2007, cerere depusă de SC SRL.

În urma verificării documentelor aflate în posesia celor două societăți, organul de constatare a conchis că autovehiculul din cauză a fost scos din contabilitatea societății reclamante la și întrucât titularul operațiunii de import nu a solicitat aplicarea unui alt regim vamal după data rezilierii contractului de leasing extern, acesta datorează drepturile vamale din data de , cu majorările de întârziere aferente.

Ca urmare a acestor constatări, Direcția județeană de accize și operațiuni vamale Covasna a emis Decizia nr. privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal prin care a stabilit în sarcina reclamantei obligația de plată a TVA în sumă de lei și majorări de întârziere în sumă de lei.

Împotriva acestei decizii reclamanta a formulat contestație administrativă care însă a fost respinsă prin Decizia nr. .

Potrivit art.284 din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, *“operațiunile vamale inițiate sub regimul prevăzut de reglementările anterioare intrării în vigoare a prezentului cod se finalizează potrivit acelor reglementări”*.

În speță, contractul de leasing a fost încheiat cu o societate din Ungaria, astfel că fiind practic în prezența unui import, urmează să analizăm regulile aplicabile la data încheierii contractului ca și cele existente la data rezilierii acestuia.

Operațiunea de import s-a realizat sub incidența dispozițiilor Legii nr.147/1997 privind Codul vamal al României.

Potrivit art.27 alin.1 din OG nr.51/1997 - astfel cum era în vigoare la data încheierii contractului de leasing *“bunurile mobile care sunt introduse în țară de către utilizatori, persoane fizice sau juridice române, în baza unor contracte de leasing încheiate cu societăți de leasing, persoane juridice străine, se încadrează în regimul vamal de admitere temporară, pe toată durata contractului de leasing, cu exonerarea totală de la obligația de plată a sumelor aferente drepturilor de import, inclusiv a garanțiilor vamale”*.

Conform art.3 din Legea nr.141/1997, prin drepturi de import se înțeleg *„taxele vamale, taxa pe valoarea adăugată, accizele și orice alte sume care se cuvin statului la importul de mărfuri”*.

Pentru autovehiculul importat societatea reclamantă a fost exonerată de plata drepturilor de import.

În cauză, operațiunea de achiziționare a autovehiculului în sistem leasing, respectiv importul lui se încadrează în regimul vamal de admitere temporară pe toată durata contractului.

La data de , societatea reclamantă a reziliat contractul de leasing. În cazul rezilierii, schimbându-se condițiile care au stat la bază la data importului, regimul vamal s-a schimbat.

Potrivit art.93 din Legea nr.141/1997 *„titularul aprobării este obligat să informeze de îndată autoritatea vamală asupra oricăror modificări care influențează derularea operațiunii sub regimul vamal aprobat”*.

Conform acestui text, SC SRL, ca titular al operațiunii de import, avea obligația de a anunța autoritatea vamală cu privire la schimbarea condițiilor care au stat la baza scutirii de drepturile de import.

Organul de control în mod greșit a reținut că după rezilierea contractului de leasing, societatea reclamantă, ca titular al operațiunii de import trebuia să depună, la data rezilierii, o sumă cu titlu de garanție conform prevederilor art.7 din Ordinul nr.500/2007.

Acest ordin nu poate fi aplicat unor operațiuni juridice născute anterior intrării lui în vigoare.

Potrivit art. 660 din HG nr.707/2006 „operațiunile pentru care s-au depus declarații vamale sub regimul prevăzut în reglementările vamale anterioare prezentului regulament se derulează și se încheie în conformitate cu acele reglementări”.

După cum se observă, atât codul vamal cât și regulamentul de aplicare a codului vamal stabilesc fără echivoc că operațiunile vamale -pentru situația în care nu se respectă un regim vamal admis la data importului- se îndeplinesc conform reglementărilor legale în vigoare sub care s-au născut.

În cauză, față de cele arătate se constată că trebuie clarificate două aspecte: data nașterii datoriei vamale și obligațiile de achitat.

Potrivit art.204 pct.2 din Regulamentul CEE nr.2913/1992 „datoria vamală ia naștere fie în momentul în care obligația a cărei neexecutare generează datorii vamale încetează a mai fi îndeplinită, fie în momentul în care mărfurile sunt plasate sub regimul vamal în cauză, atunci când se stabilește ulterior că o condiție care reglementează plasarea mărfurilor sub regimul respectiv sau acordarea unei rate reduse zero a drepturilor de import ținând seama de destinația mărfurilor, nu a fost îndeplinită în fapt”.

În speță, datoria vamală s-a născut la data rezilierii contractului, dată de la care se naște și obligația de plată.

Potrivit art.95 alin.1 din Legea nr.141/1997, „regimul vamal suspensiv aprobat se încheie atunci când mărfurile primesc un alt regim vamal”, iar conform alin.2,, autoritatea vamală poate dispune din oficiu încheierea regimului vamal suspensiv atunci când titularul nu finalizează operațiunile acestui regim în termenul aprobat”.

Regimul suspensiv în cauză, potrivit dispozițiilor OG nr.51/1997 –menționate mai sus- era valabil pe întreaga durată a contractului de leasing.

Rezilierea contractului a făcut ca în cauză condițiile regimului suspensiv să nu mai fie îndeplinite și ca atare să nu mai subziste cerințele legale ale scutirii de plată a drepturilor de import.

Apărarea reclamantei cum că potrivit Legii nr.141/1997, fapta de nedeclarare în termen a rezilierii contractului de leasing ar fi doar contravenție, sancționată conform art.386 lit.j) din HG nr.1114/2001 și că astfel nu s-ar mai naște în sarcina sa și alte obligații, este neîntemeiată.

Textul legal sancționează nerespectarea unor termene în îndeplinirea obligațiilor indiferent de regimul vamal aplicabil. Sancțiunea ca atare nu înlătură însă obligațiile de plată a datoriei vamale.

În acest sens sunt și prevederile art.155 din HG nr.1114/2001.

Referitor la baza de impunere, la care face referire reclamanta în acțiune, trebuie menționat că plata TVA-ului datorat nu are legătură cu transferul dreptului de proprietate.

La data importului, în baza contractului de leasing autovehiculul importat, în valoare de euro a beneficiat de regimul vamal de admitere temporară, cu consecința suspendării plății drepturilor de import, în speță a TVA.

Nerespectarea acestui regim atrage drept consecință, plata TVA-ului, calculat la valoarea de import a autovehiculului.

Pentru aceste considerente se va respinge acțiunea.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE